

DOSAR NR. 45625/3/2011

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V-A CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. 63
Ședința publică de la 11.01.2012
Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE: EMANUELA DULGHERU
GREFIER: ELENA PETRICĂ

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe reclamanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România - UGSR, și pe pârâta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția - C.N.S.L.R., având ca obiect anulare act.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reprezentantul reclamantei, avocat, cu împuternicire la dosar, și reprezentantul pârâtei, consilier juridic, cu delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care se comunică părților, prin reprezentanți, câte o copie de pe încheierea de soluționare a cererii de sechestru judiciar.

Reprezentantul reclamantei învederează instanței că înțelege să renunțe la capătul de cerere privind repunerea părților în situația anterioară și la cererea privind scutirea de plata taxei judiciare de timbru. Totodată, arată că nu înțelege să timbreze acest capăt de cerere și solicită anularea acestuia ca netimbrat.

Tribunalul, față de susținerile reclamantei, în sensul că nu va timbra capătul de cerere privind repunerea părților în situația anterioară, din oficiu, invocă excepția netimbrării acestui capăt de cerere, și, constatând că pe cererea de anulare a procesului verbal din 04.07.1990 pârâta a invocat excepția lipsei calității procesuale active, acordă cuvântul asupra excepțiilor, ridicând, din oficiu, pe lângă excepția lipsei calității procesuale active, și excepția lipsei de interes în formularea cererii, față de efectele juridice produse de procesul-verbal mai sus menționat.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea excepției, anularea capătului de cerere privind repunerea părților în situația anterioară, ca netimbrat.

Reprezentantul pârâtei formulează aceleași concluzii de admitere a excepției netimbrării. Având cuvântul asupra excepției lipsei calității procesuale active, reprezentantul pârâtei consideră că reclamanta nu poate să fie parte a unui raport juridic în care se solicită anularea procesului-verbal, reclamanta nefiind parte în acel proces-verbal. Astfel, reclamanta a fost înființată prin decizia Curții de Apel București, UGSR nefiind desființat, însă nu pot exista două organizații paralele, de aceea solicită să se rețină că simpla denumire nu îi conferă calitate procesuală activă în constatarea nulității absolute.

Reprezentantul reclamantei solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale active, să se rețină că entitatea are personalitate juridică începând cu anul 1945, că în 1966 s-a schimbat vechea denumire în UGSR. Ca atare, s-a făcut confuzie în privința schimbării denumirii cu schimbarea însăși a entității. Dizolvarea conducerii nu produce efecte și asupra entității juridice. Nu există

nicio hotărâre judecătorească de dizolvare a vechiului UGSR sau prin care entitatea să fie lipsită de capacitate de folosință. Ca atare, apreciază că a dovedit continuitatea în timp a persoanei juridice înființată în 1945.

În ce privește excepția lipsei de interes, solicită respingerea acesteia, întrucât sunt întrunite elementele acestei condiții, patrimoniul UGSR fiind transferat în patrimoniul pârâtei prin acest proces-verbal. Consideră că se justifică interesul personal și legitim. Mai arată că, ulterior, va introduce o cerere de revendicare sau de repunere a părților în situația anterioară. Interesul rezultă și din rezoluția parchetului.

Reprezentantul pârâtei, în replică, solicită a se reține sentința din 1945 prin care a luat ființă Confederația, să se constate că uniunea a continuat să funcționeze în perioada comunistă. Reclamanta nu este continuatorul vechiului organism sindical. Așadar, noua organizație este lipsită de calitatea procesuală activă, iar cererea sa este lipsită de interes.

În replică, reprezentantul reclamantei arată că odată ce a primit personalitate juridică, aceasta dăinuie până la dizolvare.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a V-a Civilă la data de 03.06.2011, reclamanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România - U.G.S.R., prin președinte Călinescu Ștefan, a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția – C.N.S.L.R., să se constate nulitatea absolută a procesului-verbal încheiat la data de 04.07.1990 între reprezentanții Comitetului Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România (C.N.P.O.S.L.) și C.N.S.L.R. – Frăția cu prilejul predării - primirii patrimoniului fostului C.C. al U.G.S.R., pentru fraudă la lege, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că la data de 04.07.1990 a fost încheiat un proces-verbal între reprezentanții C.N.P.O.S.L. și C.N.S.L.R. Frăția cu prilejul predării-primirii patrimoniului fostului C.C. al U.G.S.R., inclusiv a patrimoniului organizațiilor sindicale județene. Pe acest proces-verbal se regăsește semnătura reprezentantului C.N.P.O.S.L.; Călinescu Ștefan, deși aceasta nu îi aparține, fiind executată de numitul Porojan Ilie, care nu a avut la momentul semnării actului nici un mandat expres sau tacit din partea C.P.O.S.L. în vederea însușirii acestui document.

Aceste împrejurări, precum și faptul că semnătura a fost executată la rugămintea lui Boajă Minică, unul dintre liderii noii mișcări sindicale de după 1989; au fost recunoscute de persoana care a semnat în cadrul cercetărilor efectuate în dosarul penal nr. 95/P/2011 al Direcției Naționale Anticorupție.

A mai arătat reclamanta că prin rezoluția dată în dosarul penal la data de 02.05.2011 s-a statuat că procesul-verbal a fost falsificat cu prilejul predării-primirii patrimoniului fostului C.C. al U.G.S.R. prin contrafacerea subscrierii, respectiv prin semnarea acestuia de o persoană fără calitate de reprezentare a

entității care a predat patrimoniul (Porojan Ilie) în locul reprezentantului legal al reclamantei, Călinescu Ștefan.

În consecință, reclamanta apreciază că înscrisul a fost întocmit prin fraudarea legii, în sensul că acel care a semnat s-a prevalat de o calitate pe care nu o deținea în scopul vădit de a încălca dispoziții legale imperative în baza cărora s-a realizat transferul patrimoniului reclamantei către o altă entitate juridică.

De asemenea, reclamanta a susținut că înscrisul a cărui nulitate o invocă este lipsit de orice efect juridic întrucât fraudarea legii constă în efectuarea unor manevre nelegitime făcute cu scopul de a eluda aplicarea unor norme care sunt în mod normal aplicabile pentru a promova ilegal unele interese sau a ocoli anumite consecințe legale. Manevrelor frauduloase constau în falsificarea unui act producător de efecte juridice în patrimoniul U.G.S.R., respectiv predarea - primirea acestuia în lipsa unui mandat de reprezentare din partea reclamantei, fiind evident că în lipsa falsificării înscrisului nu s-ar fi procedat niciodată la transferul patrimoniului atâta vreme cât nicio persoană nu a fost mandatată în acest sens de către C.C. al U.G.S.R. să efectueze asemenea acte de dispoziție.

Prin întocmirea înscrisului falsificat au fost eludate normele legale ce impuneau existența unui mandat de reprezentare a entității juridice pentru perfectarea unor acte de transfer, dar și prevederile actului constitutiv al reclamantei, în virtutea acestora fiind necesară acordarea unui mandat de reprezentare.

Cererea, legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în sumă de 12 lei și timbru judiciar de 0,3 lei, nu a fost motivată în drept.

În susținerea cererii, reclamanta a depus la dosar în copie rezoluția din 02.05.2011 dată în dosarul nr. 95/P/2011 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și procesul-verbal a cărui nulitate o invocă.

Prin **cererea completatoare** formulată la data de 06.10.2011, reclamanta a solicitat și repunerea părților în situația anterioară încheierii procesului-verbal din 04.07.1990, în sensul revenirii întregului patrimoniu preluat prin înscrisul falsificat către reclamanta U.G.S.R..

A menționat reclamanta că se impune soluționarea acestei cereri, întrucât procurorul nu a sesizat instanța civilă cu privire la desființarea totală a înscrisului falsificat în conformitate cu art. 245 alin. 1 lit. c¹ Cod procedură penală, și nici nu a luat măsuri de restabilire a situației anterioare săvârșirii infracțiunii.

Au fost anexate cererii completatoare copii certificate pentru conformitate ale următoarelor înscrisuri: Statutul Uniunii Generale a Sindicatelor din România autentificat sub nr. 1496/17.06.2009 de B.N. Confides, procesul-verbal a cărui nulitate o invocă, rezoluția din 02.05.2011 dată în dosarul nr. 95/P/2011 și rezoluția din 19.09.2011 dată în dosarul nr. 197/P/2011 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, adresa nr. 109/P/2011 din 06.07.2011 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Situația locuințelor proprietatea sindicatelor purtând antetul C.N.S.L.R. – Frăția, fără număr și dată, nesemnată,

informare privind patrimoniul sindical – adresa nr. 301/CD/17.09.1997 a C.N.S.L.R. – Frăția.

La termenul din 12.10.2011 pârâta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția – C.N.S.L.R. a formulat **întâmpinare**, prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei calității procesuale pasive, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Sub aspectul calității procesuale active, pârâta a arătat că reclamanta este o organizație sindicală înființată în anul 2010 prin decizia civilă nr. 474 a Curții de Apel București – Secția a III-a Civilă, astfel că nu putea fi prejudiciată de procesul-verbal ce a fost încheiat cu mult înainte de înființarea sa.

În privința calității procesuale pasive, pârâta a arătat că la data întocmirii și semnării procesului-verbal din 04.07.1990 între C.N.P.O.S.L. și C.N.S.L.R. – Frăția, așa cum afirmă reclamanta, organizația sindicală C.N.S.L.R. – Frăția nu exista, aceasta obținând personalitate juridică prin Decizia nr. 17/31.08.1993 a Tribunalului București.

Pe fond, pârâta a arătat că organismul care a semnat procesul-verbal din 04.07.1990, respectiv Comitetul Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România (C.N.P.O.S.L.), a fost un organism constituit ad-hoc, fără personalitate juridică, conform legii, de foști salariați ai U.G.S.R., care nu dețineau funcții în fostul comitet și birou executiv al Consiliului Central al U.G.S.R., președinte fiind domnul Călinescu Ștefan. Ca urmare, acesta nu putea să predea patrimoniul U.G.S.R., nefiind reprezentantul vreunui organ de conducere al acestuia, iar organismul pe care îl reprezenta neavând personalitate juridică.

Mai mult, susține pârâta, la data la care se pretinde că s-a semnat procesul-verbal, Călinescu Ștefan era membru al C.N.S.L.R., cealaltă parte semnatară a respectivului proces-verbal, așa cum reiese din sentința civilă nr. 782/16.03.1990 a Judecătoriei Sectorului I București, pronunțată în baza cererii formulate de Călinescu Ștefan pentru obținerea personalității juridice a C.N.S.L.R.. prin această hotărâre, instanța a aprobat Statutul C.N.S.L.R. care la Cap. VI „Fondurile bănești și mijloacele materiale ale C.N.S.L.R.” la art. 26 prevede că „Fondurile bănești ale C.N.S.L.R. provin din:...d) patrimoniul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, dobândit de Consiliul C.N.S.L.R., ca succesori universal, prin absorbție;...”.

În concluzie, a arătat pârâta, semnarea în fals în procesul verbal din 04.07.1990 a domnului Călinescu Ștefan, pretins reprezentant legal al unui organism care nu avea personalitate juridică, nefiind înregistrat ca persoană juridică la nicio instanță, nu putea să fraudeze legea, așa cum afirmă reclamanta.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 115-118 Cod procedură civilă.

Au fost anexate întâmpinării, în copii certificate pentru conformitate, următoarele înscrisuri: Regulament de organizare și funcționare a Comitetului Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România nr. 634/22.02.1990, sentința nr. 782/16.03.1990 a Judecătoriei Sector 1 București, Statutul Confederației Naționale a Sindicatelor Libere din România (C.N.S.L.R.), decizia civilă nr. 17/31.08.1993 a Tribunalului Municipiului București.

La data de 11.11.2011, reclamanta a formulat, în temeiul art. 598-600 Cod procedură civilă, o **cerere de instituire a sechestrului judiciar** asupra tuturor bunurilor aparținând pârâtei, cerere pe care instanța a respins-o ca neîntemeiată prin încheierea din 07.12.2011. Recursul formulat de recurenta - reclamantă împotriva acestei încheieri a fost respins ca nefondat prin decizia civilă nr. 324/22.02.2012 a Curții de Apel București – Secția a III-a Civilă și pentru Cauze cu Minori și de Familie. M

Față de completarea cererii de chemare în judecată, tribunalul a stabilit în sarcina reclamantei, în ședința publică de la 12.10.2011, obligația de a preciza bunurile ce fac obiectul cererii de repunere în situația anterioară (de restituire) și valoarea acestora, în vederea stabilirii taxei judiciare de timbru.

În vederea îndeplinirii acestei obligații, reclamanta a depus o listă cu 48 de pagini în care sunt enumerate bunuri și valoarea fiecăruia, susținând că acestea sunt bunurile proprietatea sa a căror restituire o solicită, însă la termenul din 11.01.2012 a arătat că nu înțelege să timbreze acest capăt de cerere și a solicitat anularea acestuia ca netimbrat.

În consecință, la același termen, tribunalul din oficiu a invocat excepția netimbrării acestui capăt de cerere. Totodată, a invocat din oficiu și excepția lipsei de interes în formularea cererii de anulare a procesului verbal din 04.07.1990, față de efectele juridice produse de procesul-verbal mai sus menționat.

Examinând cu prioritate, conform art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă, **excepția netimbrării** capătului de cerere privind repunerea părților în situația anterioară, excepție de procedură, dirimantă și absolută, tribunalul constată că este întemeiată pentru următoarele considerente:

În ședința publică din 12.10.2011, în baza art. 20 alin. 1 din Legea nr. 146/1997 coroborat cu art. 2 alin. 1¹ din Legea nr. 146/1997 și art. 3 alin. 2 teza finală din O.G. nr. 32/1995, s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de a achita taxă judiciară de timbru pe capătul de cerere privind repunerea părților în situația anterioară, respectiv restituirea bunurilor proprietatea reclamantei, tribunalul apreciind față de conținutul procesului-verbal a cărui nulitate se invocă, în care nu sunt menționate bunurile, că acesta este capătul de cerere ce trebuie timbrat, în condițiile în care cererea de constatare a nulității procesului-verbal nu este evaluabilă, tocmai ca urmare a neindicării bunurilor.

La termenul de judecată din 11.01.2012, reclamanta a arătat că nu înțelege să se conformeze dispoziției de a timbra și a solicitat anularea ca netimbrat a acestui capăt de cerere.

În conformitate cu art. 20 alin. 1 și 2 din Legea nr. 146/1997 modificată, taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat, iar în cazul în care acestea nu sunt plătite în cuantumul legal, petentul are posibilitatea de a le plăti sau de a le completa până la termenul stabilit în acest scop de către instanță; neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea cererii, potrivit alin. 3 al aceluiași articol, iar potrivit art. 9 alin. 2 din O.G. nr. 32/1995, în cazul nerespectării dispozițiilor legale privind timbrul judiciar se vor aplica prevederile în vigoare referitoare la taxa de timbru.

Față de aceste considerente, constatând că excepția este întemeiată întrucât nu a fost îndeplinită obligația de a plăti taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar, tribunalul urmează să anuleze capătul de cerere privind repunerea părților în situația anterioară ca netimbrat.

Analizând excepția lipsei calității procesuale active pe cererea de constatare a nulității procesului-verbal din 04.07.1990, atât prin prisma motivelor invocate de reclamantă, cât și prin lipsa interesului în formularea cererii, invocată din oficiu, conform dispozițiilor art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă, tribunalul constată că este întemeiată pentru următoarele considerente:

Calitatea procesuală activă presupune existența unei identități între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecătii. În același timp, prin calitate procesuală activă se înțelege interesul îndreptățit al unei persoane de a cere concursul justiției, ce izvorăște din încălcarea unui drept propriu.

În speță, tribunalul reține că reclamanta solicită să se constate nulitatea absolută a unui proces-verbal din 04.07.1990, invocând calitatea sa de continuatoare a fostei Uniuni Generale a Sindicatelor din România înființată în anul 1906 și dreptul său de a recupera bunurile ce s-au aflat în patrimoniul Uniunii Generale a Sindicatelor din România în anul 1989.

Tribunalul constată însă că reclamanta nu a produs dovezi în sensul susținerilor sale din care să rezulte faptul că este continuatoarea organizației sindicale cu aceeași denumire ce a activat anterior anului 1989. Dimpotrivă, prin decizia civilă nr. 474/12.04.2010 a Curții de Apel București – Secția a III-a Civilă a fost admisă cererea formulată de U.G.S.R. și s-a acordat personalitate juridică acestei confederații, ceea ce presupune nu o recunoaștere a calității de continuator al persoanei juridice existente anterior anului 1989, ci înființarea unei noi persoane juridice.

În consecință, reclamanta nu a făcut dovada identității dintre confederația sindicală care a formulat cererea de chemare în judecată și organizația sindicală existentă anterior anului 1989.

În același timp, tribunalul are în vedere faptul că nulitatea absolută a unui act juridic poate fi invocată de orice persoană care justifică un interes, calitatea procesuală activă fiind astfel dreptul persoanei de a acționa în justiție justificat de un interes personal și direct.

Or, în speță, reclamanta nu justifică un interes în constatarea nulității procesului-verbal din 04.07.1990 întrucât acest act nu a produs niciun efect juridic care să poată fi înlăturat pe această cale.

Din cuprinsul acestui proces-verbal reiese că s-a procedat la predarea-primirea patrimoniului fostului C.C. al U.G.S.R. în baza art. 26 din Statutul C.N.S.L.R. prin care se stipulează că C.N.S.L.R. preia prin absorbție ca succesori universal patrimoniul fostului C.C. al U.G.S.R. precum și în baza hotărârii Congresului de constituire a Confederației.

Rezultă că preluarea patrimoniului s-a stabilit prin art. 26 din Statutul C.N.S.L.R., statut ce a fost validat de instanța care a acordat personalitate juridică C.N.S.L.R., respectiv Judecătoria Sectorului 1 București prin sentința civilă nr. 782/16.03.1990.

Ca urmare, predarea patrimoniului s-a produs în baza Statutului C.N.S.L.R. și nu în baza procesului-verbal contestat; Statutul este actul care a produs efecte juridice și nu procesul-verbal, în condițiile în care acesta din urmă nici nu este însoțit de un inventar al bunurilor ce au făcut obiectul predării-primirii.

Constatarea nulității acestui proces-verbal nu produce niciun folos practic reclamantei, atât timp cât preluarea patrimoniului de către C.N.S.L.R. s-a făcut în baza Statutului confederației, ce nu a fost desființat sau anulat printr-o hotărâre judecătorească, ci dimpotrivă, legalitatea sa a fost recunoscută prin hotărârea judecătorească irevocabilă de acordare a personalității juridice. 1,2

Față de aceste considerente, reținând că sarcina probei incumbă reclamantei potrivit dispozițiilor art. 1169 din Codul civil de la 1864, în vigoare conform art. 230 lit. a din Legea nr. 71/2011, și că reclamanta nu și-a justificat calitatea procesuală activă în cauză în special prin prisma interesului în formularea cererii, tribunalul va admite excepția lipsei calității procesuale active și va respinge cererea de constatare a nulității procesului-verbal din 04.07.1990 ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Anulează ca netimbrat capătul de cerere privind repunerea părților în situația anterioară.

Admite excepția lipsei calității procesuale active.

Respinge cererea formulată de reclamanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România - U.G.S.R., cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, Intr. Ing. Anghel Saligny 8, nr. 25, sector 5, în contradictoriu cu pârâta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România - Frăția - C.N.S.L.R., cu sediul în București, str. Cristian Popișteanu nr. 1-3, sector 1, ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală.

Cu apel în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 11.01.2012.

Președinte

Emanuela Dulgheru

Grefier

Elena Petrică

Red. jud. E.D.
4 ex.

DOSAR NR.45625/3/2011
(184/2012)

ROMANIA

CURTEA DE APEL BUCURESTI SECTIA III A CIVILA
ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DECIZIA CIVILA NR.324

Ședința publică de la 22 februarie 2012

Curtea constituită din:

PRESEDINTE - IOANA AURORA HEROLD PETRE
JUDECATOR - ELENA VLAD
JUDECĂTOR - ANDREEA DORIS TOMESCU
GREFIER - ȘTEFANIA PIZLO

*****

Pe rol se află soluționarea recursului declarat recurenta-reclamantă UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA (UGSR), împotriva încheierii de ședință din 07.12.2011, pronunțată de Tribunalul București - Secția a V a Civilă în dosarul nr. 45625/3/2011, în contradictoriu cu intimata-pârâtă CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA FRĂȚIA - CNSLR.

Cauza are ca obiect – sechestru judiciar.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă intimata - petentă CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA FRĂȚIA – CNSLR, prin reprezentant legal, lipsind reprezentantul recurentei-reclamante UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA (UGSR).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează împrejurarea că recurenta-reclamantă UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA (UGSR) a depus la dosar, prin serviciul registratură al instanței, la data de 22.02.2012, precizări, prin care solicită aplicarea dispozițiilor art.242 alin.2 din Codul de procedură civilă, privind judecata în lipsă.

Curtea înmânează un exemplar de pe precizările depuse la dosar de recurenta-reclamantă reprezentantului intimatei-pârâte.

Reprezentantul intimatei-pârâte, având cuvântul, declară că nu mai are cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat.

Curtea, având în vedere că nu mai sunt cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, constată dosarul în stare de judecată și față de împrejurarea că recurenta-reclamantă a solicitat aplicarea dispozițiilor art.242 alin.2, privind judecata în lipsă, acordă cuvântul în dezbateră recursului.

Reprezentantul intimatei-pârâte, având cuvântul, solicită respingerea recursului, ca nefondat și menținerea încheierii pronunțată de Tribunalul

București – Secția a V-a Civilă, ca fiind legală și temeinică.

Consideră că motivele de recurs sunt inadmisibile, întrucât se critică încheierea atacată pentru nelegalitate și netemeinice, arătând că instanța de fond a judecat corect chestiunea sechestrului și nu se impune punerea sub sechestr al patrimoniului CNSLR Frăția, iar această confederație care își asumă rolul de continuator al UGSR-ului înființată în anul 2010, nu avea cum să revendice bunuri care nu-i aparțin, astfel că nu puteau să solicite instituirea unui sechestr conform art.598 din Codul de procedură civilă pe bunuri pentru care nu poate să facă dovada că sunt bunurile deținute de recurenta-reclamantă.

CURTEA,

Asupra recursului civil de față, constată următoarele:

Prin Încheierea din data de 07.12.2011, pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a Civilă în dosarul nr.45625/3/2011, s-a respins ca neîntemeiată cererea de instituire a sechestrului judiciar formulată de reclamanta Uniunea Generală a Sindicatelor din România (UGSR), în contradictoriu cu pârâta Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România Frăția – CNSLR asupra tuturor bunurilor imobile, mobile și valorice aparținând pârâtei debitoare nominalizate în cuprinsul anexei la cerere.

Pentru a pronunța această încheiere, instanța a reținut că potrivit dispozițiilor art.598 Cod procedură civilă, sechestrul judiciar poate fi încuviințat atunci când există un proces asupra proprietății sau altui drept real principal, asupra posesiei unui bun mobil sau imobil sau asupra folosinței sau administrării unui bun proprietate comună, dacă măsura este necesară pentru conservarea dreptului respectiv.

Potrivit art.599 Cod procedură civilă, sechestrul se poate înființa și fără a exista proces într-una dintre cele trei situații limitativ prevăzute de lege.

Astfel, din dispozițiile art.598-599 Cod procedură civilă se desprind următoarele condiții necesare pentru înființarea sechestrului judiciar:

1. să existe un proces asupra proprietății sau a altui drept real principal, asupra posesiei unui bun mobil sau imobil, ori asupra folosinței ori administrării unui bun proprietate comună.

Prin excepție, sechestrul judiciar poate fi încuviințat chiar fără să existe proces: asupra unui bun pe care debitorul îl oferă pentru liberațiunea sa; asupra unui bun cu privire la care cel interesat are motive temeinice să se teamă că va fi sustras, distrus ori alterat de posesorul său actual; asupra unor bunuri mobile care alcătuiesc garanția creditorului, când acesta învederează insolvabilitatea debitorului său sau când are motive temeinice să bănuiască că debitorul va fugi ori să se teamă de sustrageri sau deteriorări.

2. să existe o cerere în acest sens a celui interesat, măsura neputând fi dispusă din oficiu;

3. măsura să fie necesară pentru conservarea dreptului sau pentru liberarea debitorului, ori să existe temerea că bunul va fi sustras, distrus ori alterat de posesorul său actual, sau creditorul să învedereze insolvabilitatea

debil
va si

care
de c
patri
Stat
obie
pose

la c
sufic
câtr
or în

proc
s-a
justi
asiç

nele

să
proc
cere

din
vize
acți
bun
con
judi
ace
just
și ir

găs

pro
art.
bur

forr
rep
de
imc
acți

debitorului ori că are motive temeinice să bănuiască că debitorul va fugi, se va sustrage de la urmărire sau va deteriora bunul.

În speță, tribunalul a reținut că nu s-a dovedit existența unui proces care să îndeplinească cerințele de mai sus. Faptul că s-a formulat o cerere de constatare a nulității unui proces-verbal de predare-primire a bunurilor din patrimoniul fostului C.C. al U.G.S.R., încheiat în baza prevederilor art.26 din Statutul C.N.S.L.R., nu satisface condițiile legale, asemenea cerere având ca obiect legalitatea actului juridic, iar nu proprietatea, alte drepturi reale sau posesia bunului.

Pe de altă parte, chiar dacă s-ar fi dovedit existența unui litigiu din cele la care se referă art.598 Cod procedură civilă, acest lucru nu ar fi fost suficient pentru instituirea sechestrului, ci era necesar să se demonstreze de către reclamantă că măsura era necesară pentru conservarea dreptului său, or în speță nu s-a dovedit necesitatea sechestrului.

În ceea ce privește ipoteza reglementată de art.599 pct.2 Cod procedură civilă, când sechestrul poate fi înființat chiar fără să existe proces, s-a constatat că reclamanta nu a făcut dovada motivelor temeinice care să justifice temerea sa că bunurile cu privire la care a solicitat luarea măsurii asigurătorii vor fi distruse sau alterate de posesorul lor actual.

Împotriva acestei încheieri a declarat recurs reclamanta, criticând-o ca nelegală pentru următoarele motive:

- greșit a reținut instanța de fond inexistența unui proces între părți care să îndeplinească condițiile art.589-599 Cod procedură civilă, respectiv un proces care să vizeze dreptul de proprietate asupra bunului pentru care se cere sechestrul asigurător;

- instanța trebuia să rețină că necesitatea instituirii sechestrului derivă din aceea că există în cauză posibilitatea ca pârâta să diminueze patrimoniul vizat de această măsură, cu atât mai mult cu cât CNSLR – Frăția este acționat la SC SIND România și în această calitate a valorificat și a dispus de bunurile reclamantei – recurente. Bunurile din cuprinsul anexei 1 în considerarea cărora recurenta – reclamantă a promovat cererea de sechestrul judiciar sunt vândute în mod fraudulos de către pârâta – intimată și faptul că aceasta realizează acte de dispoziție asupra unor bunuri pentru care nu justifică legitimitate este un aspect care pledează pentru admiterea recursului și implicit a cererii de sechestrul.

Potrivit dispozițiilor art.312 alin.1 Cod de procedură civilă, Curtea va găsi nefondat recursul pentru următoarele considerente:

Prin primul motiv de recurs recurenta susține în mod întemeiat că procesul de fond care se poartă între părți îndeplinește condiția cerută de art.598 Cod procedură civilă, în sensul că vizează proprietatea asupra bunurilor imobile pentru care se cere înființarea sechestrului.

În acest sens, Curtea reține că prin completarea acțiunii principale formulată de reclamantă la termenul din data de 06.10.2011 s-a solicitat și repunerea părților în situația anterioară semnării procesului – verbal din data de 04.07.1990, ceea ce presupune redobândirea proprietății asupra imobilelor preluate prin acest proces – verbal a cărui nulitate se solicită prin acțiunea principală.

ca
de
ub
și
en
ito
po
do

lul
ca
de
în
din
ice

ivit
fi
eal
au
tru

ără

nd

al,
ori

ste
sa;

se
nor
iză
că

d fi

tru
ori
ea

Curtea nu va admite însă recursul și nu va dispune înființarea sechestrului asupra imobilelor indicate la filele 278 – 325 dosar fond întrucât nu s-a dovedit de către reclamantă că există riscul înstrăinării sau deteriorării bunurilor de către pârâtă, astfel cum impun dispozițiile art.1167 Cod civil.

Potrivit dispozițiilor art.598 Cod de procedură civilă, punerea sub sechestrul judiciar a unui bun imobil, asupra căruia există un proces vizând proprietatea, poate fi dispusă numai dacă se dovedește că această măsură este necesară pentru conservarea dreptului respectiv, ceea ce în cauza de față nu s-a probat.

De altfel, instituirea sechestrului nu este posibilă în lipsa oricăror minime dovezi privind faptul că sutele de imobile indicate la filele 278-325 dosar fond sunt proprietatea persoanei pretinse a fi debitoare.

În acest sens se reține că imobilele indicate la filele 278 – 325 reprezintă o înșiruire de imobile ce nu se regăsesc în procesul – verbal a cărui nulitate se solicită, fără să existe o dovadă că aceste liste sunt anexe la procesul – verbal în litigiu.

Ca atare, Curtea va respinge ca nefondat recursul împotriva Încheierii din data de 07.12.2011 a Tribunalului București - Secția a V-a Civilă, pronunțată în dosarul nr.45625/3/2011.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondat recursul formulat de recurenta – reclamantă UNIUNEA GENERALĂ A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA (UGSR), împotriva Încheierii de ședință din 07.12.2011, pronunțată de Tribunalul București - Secția a V-a Civilă, în dosarul nr.45625/3/2011, în contradictoriu cu intimata – pârâtă CONFEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA FRĂȚIA – CNSLR.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi 22.02.2012.

PREȘEDINTE
IOANA-AURORA HEROLD-PETRE

JUDECĂTOR
ELENA VLAD

JUDECĂTOR
ANDREEA-DORIS TOMESCU

GREȘIER
ȘTEFANIA PIZLO

Reclamații
Tribunalul
2 februarie 2012
Tribunalul Buzău

Înalta Curte de Casație și Justiție a României

Secția I Civilă | Secția a II-a Civilă | Secția Penală | Contencios Administrativ | Completul de 5 | S.U. | Complet RIL | Complet HP

Fișă dosar

Număr dosar: 6911/2/2012
 Data: 26.03.2013
 Materie juridică: Civil
 Obiect: constatare nulitate act juridic
 Stadiu procesual: Recurs

Părți

- CONFEDERATIA NATIONALA A SINDICATELOR LIBERE DIN ROMÂNIA FRATIA - CNSLR Intimat, Pârât
- UNIUNEA GENERALA A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA (UGSR) Recurent, Reclamant

Termene de judecată

Nr.	Data	Soluție	Detalii
1.	04.06.2014	Respinge recursul declarat de reclamanta UNIUNEA GENERALA A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA (UGSR) împotriva deciziei civile nr.30 A din 7 februarie 2013 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, ca nefondat. Irevocabila.	Nefondat
2.	19.02.2014 -		Amâna cauza

<< Înapoi la lista dosarelor